

Як здогадатися про значення незнайомих слів

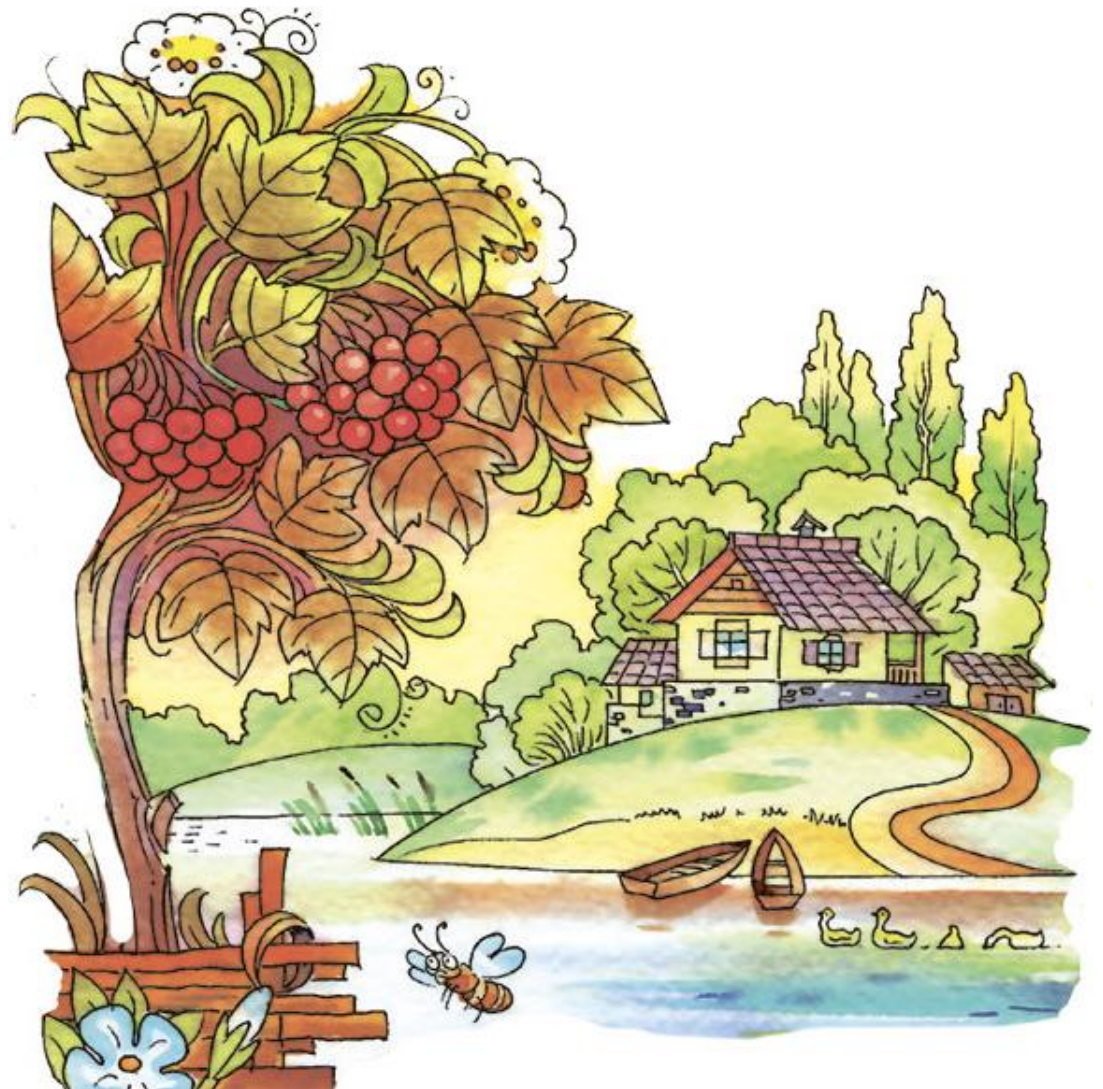

У текстах інколи трапляються слова, значення яких ти не знаєш, але можеш здогадатися. Поети часто добирають для віршів особливі милозвучні, влучні слова, які рідко почуєш у щоденному мовленні. Пошукай ці поетичні перлинки та помилуйся ними.

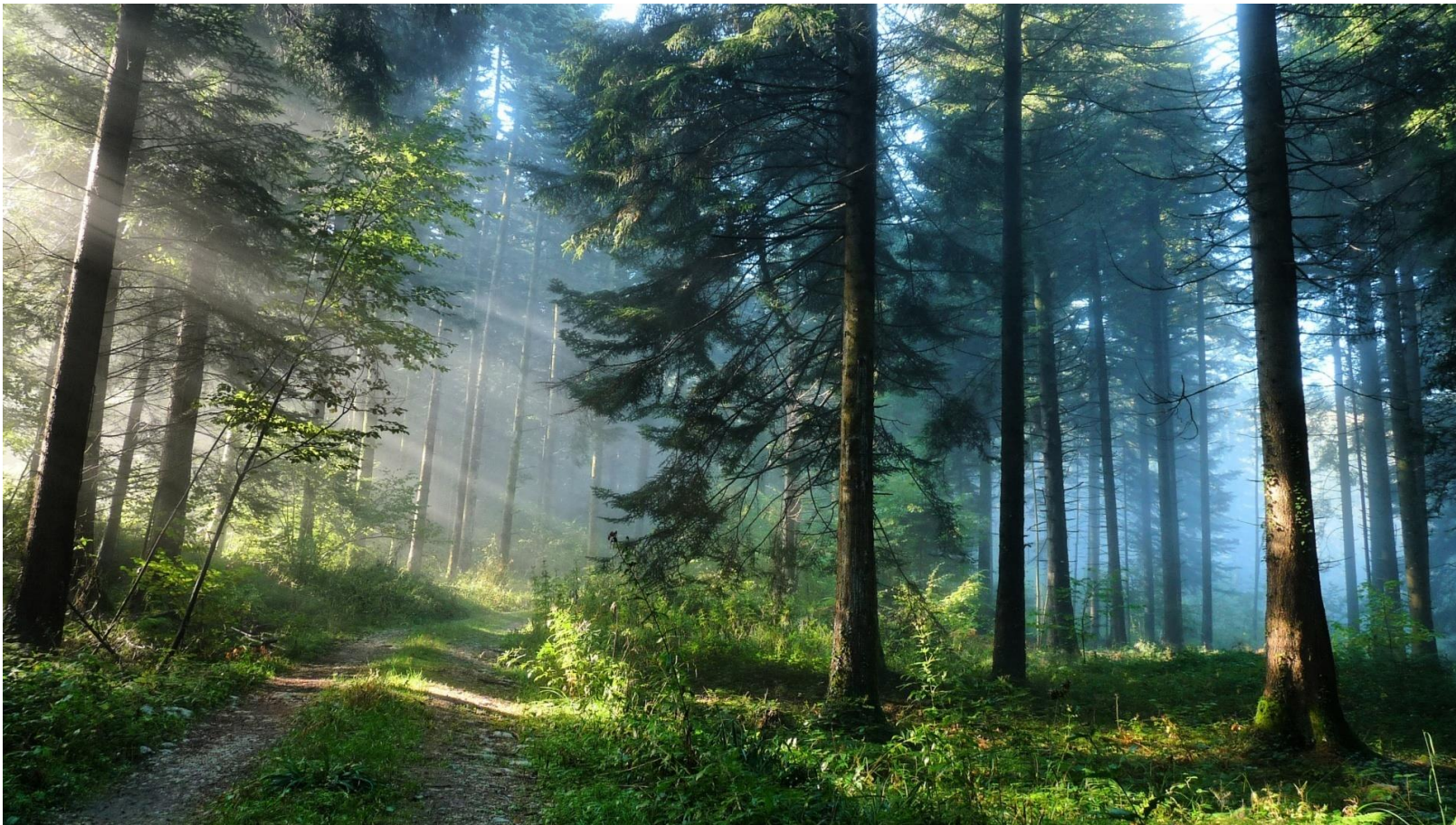
Біжать у день, як **дивень**,
У теплі **чебреці**.

*З вірша Миколи Сингаївського
“Запрошення до мандрів”*

Як міркувати, аби правильно здогадатися?

Дивень. На яке знайоме тобі слово це схоже? Здається, поет так натякає нам, що стежки обов’язково нас здивують новими знахідками та краєвидами.

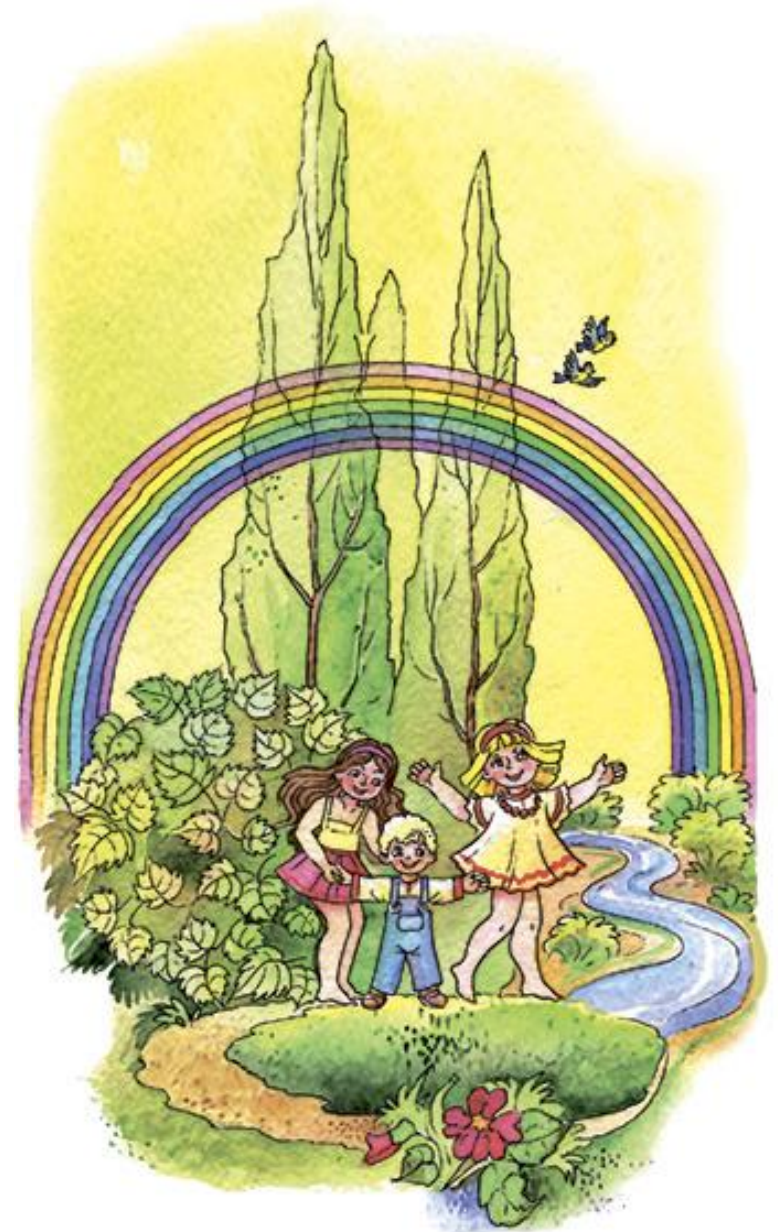
Як міркувати, аби правильно здогадатися?

Чебреці. Якщо слово не схоже на жодне зі знайомих тобі, переглянь попередній текст. Про що йшлося в попередніх реченнях? Стежки бігли до гаю, до водограю, до лісу, до рік. То, мабуть, чебреці — це щось пов'язане з природою. Можливо, рослина?

Батіжком по пилюці цв'юхаєш.

З вірша Ігоря Калинця
“Стежечка”

Як міркувати, аби правильно здогадатися?

Якщо в цьому рядочку для тебе незрозумілі два слова, то легше почати з дієслова.

Який звук воно нагадує? Чим можна “**цвѐохкати**” по запилюженій стежці? Думаю, тобі траплялося знаходити якусь гнучку стеблину або тонку паличку й розважитися під час пішої мандрівки таким “**цвѐохканням**”.

За суницею збочуєш.

Як міркувати, аби правильно здогадатися?

Спершу незнайоме слово спантеличує, але коли вчитаєшся, то в ньому проступають обриси знайомих значень: **збоку**. Точно, суніці зазвичай ростуть десь біля стежки. Тож аби поласувати цими ягодами, треба зійти з неї, тобто **збочити**.

